

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2022. augusztus 1.*

„Előzetes döntéshozatal – Közös menekültügyi politika – A nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok – 604/2013/EU rendelet („Dublin III”) – Kiskorú által a születési hely szerinti tagállamban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem – E kiskorú szülei, akik egy másik tagállamban korábban menekült jogállást szereztek – A 3. cikk (2) bekezdése – 9. cikk – A 20. cikk (3) bekezdése – 2013/32/EU irányelv – A 33. cikk (2) bekezdésének a) pontja – A nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatósága és annak megvizsgálására vonatkozó felelősség”

A C-720/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgericht Cottbus (cottbusi közigazgatási bíróság, Németország) a Bírósághoz 2020. december 24-én érkezett, 2020. december 14-i határozatával terjesztett elő az

RO (törvényes képviselője útján eljárva)

és

a **Bundesrepublik Deutschland**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, L. Bay Larsen elnökhelyettes, A. Arabadjiev, A. Prechal, K. Jürimäe, S. Rodin, I. Ziemele és J. Passer (előadó) tanácselnökök, M. Ilešič, M. Safjan, D. Gratsias, M. L. Arastey Sahún, M. Gavalec, Csehi Z. és O. Spineanu-Matei bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: D. Dittert egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2021. december 14-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– RO (törvényes képviselője útján eljárva) képviselőjében V. Gerloff Rechtsanwalt,

* Az eljárás nyelve: német.

- a német kormány képviselőjében J. Möller és R. Kanitz, meghatalmazotti minőségben,
- a belga kormány képviselőjében M. Jacobs és M. Van Regemorter, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: W. Ferrante avvocato dello Stato,
- a holland kormány képviselőjében M. K. Bulterman, A. Hanje, J. Langer és M. A. M. de Ree, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében C. Cattabriga, L. Grønfeldt és C. Ladenburger, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2022. március 24-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (HL 2013. L 180., 31. o.; helyesbítés: HL 2018. L 33., 6. o.; a továbbiakban: „Dublin III” rendelet) és különösen a 20. cikke (3) bekezdésének, valamint a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.; a továbbiakban: eljárási irányelv) és különösen a 33. cikke (2) bekezdése a) pontjának az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a törvényes képviselő útján eljáró kiskorú RO és a Bundesrepublik Deutschland (Németországi Szövetségi Köztársaság) között az e tagállamban született ezen kiskorú – akinek szülei és öt testvére már a születése előtt nemzetközi védelemben részesültek egy másik tagállamban – nemzetközi védelem iránti kérelmének elfogadhatatlanként való elutasítása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 343/2003/EK rendelet

- 3 Az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 50., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 109. o.) 16. cikke (1) bekezdésének c) pontja az alábbiak szerint rendelkezett:

„A menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért e rendelet szerint felelős tagállam köteles [...] a 20. cikkben megállapított feltételek mellett visszavenni egy másik tagállam területén engedély nélkül tartózkodó olyan kérelmezőt, akinek a kérelme még elbírálás alatt áll.”

- 4 A 343/2003 rendelet a „Dublin III” rendelet hatályon kívül helyezte, és annak helyébe lépett.

A „Dublin III” rendelet

- 5 A „Dublin III” rendelet (4), (5) és (14) preambulumbekkezdése szerint:

„(4) A tamperei következtetések megállapították, hogy [a közös európai menekültügyi rendszernek] rövid időn belül ki kell terjednie egy világos és alkalmazható [helyesen: a gyakorlatban működőképes] módszer kialakítására is a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása céljából.

(5) E módszernek mind a tagállamok, mind az érintett személyek vonatkozásában tárgyilagos és méltányos szempontokon kell alapulnia. Lehetővé kell tennie különösen a felelős tagállam gyors meghatározását, hogy a nemzetközi védelem megadására vonatkozó eljáráshoz való hatékony hozzáférés biztosított legyen, és a nemzetközi védelem iránti kérelmekkel kapcsolatos gyors döntéshozatal ne kerüljön veszélybe.

[...]

(14) Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló [1950. november 4-én Rómában aláírt] európai egyezményről és az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban a tagállamoknak e rendelet alkalmazása során mindenekelőtt a családi élet tiszteletben tartására kell ügyelniük.”

- 6 A „Dublin III” rendelet 1. cikke megállapítja az „egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam [...] meghatározására vonatkozó feltételeket és eljárási szabályokat.”

7 E rendelet „Fogalommeghatározások” című 2. cikke előírja:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

c) »kérelmező«: az a harmadik országbeli állampolgár, vagy az a hontalan személy, aki nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, amelynek tárgyában még nem hoztak jogerős határozatot;

[...]

f) »nemzetközi védelemben részesülő személy«: az a harmadik országbeli állampolgár, vagy hontalan személy, aki [a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 337., 9. o.; helyesbítések: HL L 167., 58. o.; HL 2019. L 19., 20. o.)] 2. cikkének a) pontjában meghatározott nemzetközi védelemben részesült;

g) »családtag«: amennyiben a család már a származási országban is létezett, a kérelmezőnek a tagállamok területén tartózkodó alábbi családtagjai:

[...]

amennyiben a kérelmező kiskorú és nem házas, abban az esetben az édesapja, édesanyja vagy az érte jogszabály szerint vagy az azon tagállam gyakorlata szerint felelős egyéb felnőtt, amelyben a felnőtt tartózkodik,

[...]”

8 Az említett rendelet „Általános elvek és garanciák” című II. fejezete tartalmazza többek között „A nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálására vonatkozó eljáráshoz való jog [helyesen: A nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó vizsgálati eljáráshoz való jog]” című 3. cikket, amelynek (1) bekezdése és (2) bekezdésének első albekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok megvizsgálják azon harmadik országbeli állampolgárnak, vagy azon hontalan személynek a nemzetközi védelem iránti kérelmét, aki egy tagállam területén nyújtja be azt [...]. A kérelmet az a tagállam köteles megvizsgálni, amely a III. fejezetben előírt feltételek szerint felelős.

(2) Amennyiben az e rendeletben felsorolt feltételek alapján egyetlen tagállam sem jelölhető ki felelősként, a nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálásáért [helyesen: megvizsgálásáért] azon tagállam felelős, amelynél először nyújtották be azt.

[...]”

9 A „Dublin III” rendeletnek „A felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek” című III. fejezete tartalmazza többek között e rendelet 7., 9. és 10. cikkét.

- 10 Az említett rendeletnek „A feltételek rangsora” című 7. cikkének (1) bekezdése szerint:
- „A felelős tagállam meghatározásának feltételeit az e fejezetben megállapított sorrendben kell alkalmazni.”
- 11 A „Dublin III” rendelet „Nemzetközi védelemben részesülő családtagok” című 9. cikke a következőképpen rendelkezik:
- „Amennyiben a kérelmezőnek van olyan családtagja – függetlenül attól, hogy a családalapítás a származási országban történt-e – akinek tartózkodását nemzetközi védelemben részesülő személyként engedélyezték egy tagállamban, e tagállam lesz a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős, feltéve, hogy az érintett személyek írásban kifejezték e kívánságukat.”
- 12 E rendeletnek a „Nemzetközi védelmet kérelmező családtagok” című 10. cikke kimondja:
- „Amennyiben a kérelmezőnek van olyan családtagja valamely tagállamban, akinek nemzetközi védelem iránti kérelméről abban a tagállamban még nem született érdemi elsőfokú határozat, e tagállam lesz a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős, feltéve, hogy az érintett személyek e kívánságukat írásban kifejezték.”
- 13 Az említett rendelet „Eltartott személyek és mérlegelési záradékok” című IV. fejezete tartalmazza többek között a „Mérlegelési záradékok” című 17. cikket, amelynek (2) bekezdése a következőket írja elő:
- „Az a tagállam, amelyben a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtották, és amely a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytatja, illetve a felelős tagállam a családi kapcsolatban álló személyek egyesítése céljából – különösen családi vagy kulturális megfontolásokon alapuló humanitárius okokból – az érdemi elsőfokú határozat meghozatala előtt bármikor megkereshet egy másik tagállamot annak érdekében, hogy az vegye át a kérelmezőt, még akkor is, ha ez utóbbi tagállam az e rendelet 8–11. és 16. cikkében megállapított feltételek szerint nem felelős. Az érintett személyeknek ehhez írásban hozzájárulásukat kell adniuk.
- [...]”
- 14 Ugyanezen rendeletnek „Az átvételre és a visszavételre vonatkozó eljárások” című VI. fejezetének „Az eljárás megkezdése” című I. szakasza magában foglalja az azonos címet viselő 20. cikket, amely a következőképpen rendelkezik:
- „(1) A felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárás azonnal kezdetét veszi, amint a nemzetközi védelem iránti kérelmet először benyújtják a tagállamhoz [helyesen: valamely tagállamhoz].
- (2) A nemzetközi védelem iránti kérelem akkor tekintendő benyújtottnak, ha a kérelmezője által előterjesztett formanyomtatvány, vagy a hatóságok által készített jelentés megérkezik az érintett tagállam illetékes hatóságához. Ha a kérelmet nem írásban nyújtják be, a szándéknyilatkozat és a jelentés elkészítése között a lehető legrövidebb időnek kell eltelnie.
- (3) E rendelet alkalmazásában annak a kiskorúnak a helyzete, aki a kérelmezőt kíséri és megfelel a családtag meghatározásának, nem választható külön a családtagja helyzetétől, és a családtag nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálásáért felelős tagállam illetékességébe tartozik még akkor is, ha a kiskorú maga nem kérelmező, amennyiben ez szolgálja leginkább a kiskorú mindenek felett álló érdekét. Ugyanez az elbírás alkalmazandó a gyermekekre, akik a

kérelmezőnek a tagállamok területére érkezése után születettek, anélkül hogy átvételükkel kapcsolatban új eljárást kellene kezdeményezni.

[...]

- 15 Ugyanezen VI. fejezetnek „Az átvétel iránti megkeresésekre vonatkozó eljárások” című II. szakasza tartalmazza többek között „Az átvétel iránti megkeresés benyújtása” című 21. cikket, amely az (1) bekezdésének első albekezdésében a következőket írja elő:

„Amennyiben az a tagállam, amelyben nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be, úgy véli, hogy egy másik tagállam felelős a kérelem megvizsgálásáért, haladéktalanul, de minden esetben a 20. cikk (2) bekezdése értelmében benyújtott kérelem időpontját követő három hónapon belül megkeresheti e másik tagállamot, hogy vegye át a kérelmezőt.”

Az eljárási irányelv

- 16 Az eljárási irányelv (43) preambulumbekkezdése értelmében:

„A tagállamok minden kérelmet érdemben vizsgálnak meg, azaz értékelik, hogy a szóban forgó kérelmező a [2011/95] irányelvvel összhangban jogosult-e nemzetközi védelemre, kivéve, ha ezen irányelv másként rendelkezik, különösen, ha észszerűen feltételezhető, hogy egy másik ország elvégzi a vizsgálatot, vagy megfelelő védelmet nyújt. A tagállamok különösen akkor nem kötelesek elvégezni a nemzetközi védelem iránti kérelem érdemi értékelését, amennyiben az első menedékjogot nyújtó ország a kérelmezőnek menekült jogállást, vagy egyéb megfelelő védelmet biztosított, és a kérelmezőt ez az ország visszafogadja.”

- 17 Ezen irányelv „Elfogadhatatlan kérelmek” című 33. cikke értelmében:

„(1) Azokon az eseteken túlmenően, amikor nem kerül sor egy kérelemnek a [»Dublin III«] rendelettel összhangban történő megvizsgálására, a tagállamok akkor sem kötelesek megvizsgálni, hogy a kérelmező a [2011/95] irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosultnak minősülhet-e, ha egy kérelem e cikk értelmében elfogadhatatlannak minősül.

(2) A tagállamok e cikk értelmében csak akkor minősíthetik elfogadhatatlannak a nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha:

a) a kérelmező részére más tagállam már nemzetközi védelmet biztosított;

[...]

A német jog

- 18 Az 1992. június 26-i Asylgesetz (menedékjogról szóló törvény; BGBI. 1992 I., 1126. o.) 2008. szeptember 2-án közzétett változata (BGBI. 2008 I., 1798. o.) szerint az „Elfogadhatatlan kérelmek” című 29. § (1) bekezdése 1. pontjának a) alpontja a következőképpen rendelkezik:

„(1) A menedékjog iránti kérelem elfogadhatatlan, ha

1. a menekültügyi eljárás lefolytatásáért egy másik tagállam felelős

a) a „Dublin III” rendelet alapján

[...]

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 19 2012. március 19-én az alapeljárás felperesének szülei és öt testvére, akik az Oroszországi Föderáció állampolgárai, menekült jogállást kaptak Lengyelországban.
- 20 2012 decemberében elhagyták ezt a tagállamot, és Németországba utaztak, ahol új nemzetközi védelem iránti kérelmeket terjesztettek elő.
- 21 2013. április 25-én a Németországi Szövetségi Köztársaság megkeresést intézett a Lengyel Köztársasághoz aziránt, hogy a 343/2003 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján vegye vissza e személyeket.
- 22 2013. május 3-án a Lengyel Köztársaság megtagadta e megkeresés teljesítését azzal az indokkal, hogy az említett személyek a területén már nemzetközi védelemben részesülnek.
- 23 2013. október 2-i határozatával a Németországi Szövetségi Köztársaság ugyanezen személyek nemzetközi védelem iránti kérelmeit mint elfogadhatatlanokat elutasította az általuk Lengyelországban már megszerzett menekült jogállás miatt, és kitoloncolás terhe mellett kötelezte őket Németország területének elhagyására.
- 24 2014. november 7-én e határozatot kizárólag a Németország területének kitoloncolás terhe melletti elhagyására vonatkozó részében megsemmisítették.
- 25 2018. március 7-én az alapeljárás felperese, aki 2015. december 21-én Németországban született, és aki a szüleihez és öt testvéréhez hasonlóan az Oroszországi Föderáció állampolgárságával rendelkezik, nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be a német hatóságokhoz.
- 26 A Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (szövetségi bevándorlási és menekültügyi hivatal, Németország) 2019. február 14-én és 2019. március 19-én hozott két határozatával az alapeljárás felperesének szüleivel és testvéreivel szemben újabb, Németország területéről való, kitoloncolás terhe melletti kiutasítás elrendeléséről szóló határozatot hozott a Lengyelországban már megszerzett nemzetközi védelem okán. Az e határozatokkal szemben benyújtott kereset még folyamatban van.
- 27 2019. március 20-i határozatával a szövetségi bevándorlási és menekültügyi hivatal az alapeljárás felperese által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet mint elfogadhatatlant elutasította a menedékjogról szóló törvénynek a „Dublin III” rendelet 20. cikke (3) bekezdésének második mondatával összefüggésben értelmezett 29. §-a (1) bekezdése 1. pontjának a) alpontja alapján.
- 28 Az alapeljárás felperese keresetet nyújtott be ezen elutasító határozattal szemben a kérdést előterjesztő bírósághoz. E bíróság szerint az alapeljárás felperese által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet illetően nem indult a „Dublin III” rendeletnek megfelelő, a felelős tagállam meghatározására irányuló eljárás. E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság

arra keresi a választ, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság minősül-e a „Dublin III” rendelet értelmében az alapeljárás felperese által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállamnak, és igenlő válasz esetén e tagállam mindazonáltal jogosult-e ezen kérelmet mint elfogadhatatlant elutasítani.

- 29 E körülmények között határozott úgy a Verwaltungsgericht Cottbus (cottbusi közigazgatási bíróság, Németország), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) A másodlagos migráció megakadályozásával kapcsolatos uniós jogi célra, valamint a család egységének a „Dublin III” rendeletben kifejezésre jutó általános elvére tekintettel kell-e alkalmazni analógia útján e rendelet 20. cikkének (3) bekezdését abban az esetben, ha a kiskorú gyermek és szülei ugyanabban a tagállamban nyújtanak be nemzetközi védelem iránti kérelmet, a szülők azonban már nemzetközi védelemben részesülnek egy másik tagállamban, míg a gyermek abban a tagállamban született, amelyben a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtotta?
- 2) A kérdésre adandó igenlő válasz esetén mellőzni kell-e a kiskorú gyermek menedékjog iránti kérelmének vizsgálatát a „Dublin III” rendelet alapján, és el kell-e fogadni a rendelet 26. cikke szerinti átadásra vonatkozó határozatot, tekintettel arra, hogy adott esetben az a tagállam felelős a kiskorú gyermek által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért, amelyben a szülei nemzetközi védelemben részesülnek?
- 3) Az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén abban a tekintetben is alkalmazható-e analógia útján a „Dublin III” rendelet 20. cikkének (3) bekezdése, hogy e rendelkezés a második mondatában szükségtelennek nyilvánítja a szülőknek a tagállamok területére történő érkezése után született gyermek átvételével kapcsolatos saját eljárás lefolytatását, jöllehet ebben az esetben fennáll annak a veszélye, hogy a fogadó tagállamnak nincs tudomása a kiskorú gyermek esetleges befogadására vonatkozó helyzetről, illetve, hogy e tagállam a közigazgatási gyakorlata szerint megtagadja a „Dublin III” rendelet 20. cikke (3) bekezdésének analógia útján történő alkalmazását, és ezáltal fennáll annak a veszélye, hogy a kiskorú gyermek »vándorló menekültté« válik?
- 4) A második és harmadik kérdésre adandó nemleges válasz esetén akkor is hozható-e analógia útján az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti, elfogadhatatlanságra vonatkozó határozat a valamely tagállamban nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtó kiskorú gyermekkel szemben, ha nem maga a gyermek, hanem a szülei részesülnek nemzetközi védelemben egy másik tagállamban?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 30 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy tekintettel a „Dublin III” rendeletnek a másodlagos migráció megelőzésére és a nemzetközi védelmet kérelmezők családi életének tiszteletben tartásához való alapvető jog védelmére, különösen pedig a család egységének fenntartására irányuló céljára, e rendelet 20. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az analógia útján alkalmazandó arra a helyzetre, amelyben a kiskorú és

szülei abban a tagállamban nyújtanak be nemzetközi védelem iránti kérelmeket, amelyben e kiskorú született, jóllehet a szülők már nemzetközi védelemben részesülnek egy másik tagállamban.

- 31 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a „Dublin III” rendeletnek „Az átvételre és visszavételre vonatkozó eljárások” című VI. fejezetében szereplő, „Az eljárás megkezdése” című 20. cikke (3) bekezdésének első mondata úgy rendelkezik, hogy az említett rendelet alkalmazásában annak a kiskorúnak a helyzete, aki a kérelmezőt kíséri és megfelel a családtag meghatározásának, nem választható külön a családtagja helyzetétől, és a családtag nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálásáért felelős tagállam illetékességébe tartozik még akkor is, ha a kiskorú maga nem kérelmező, amennyiben ez szolgálja leginkább a kiskorú mindenek felett álló érdekét. A 20. cikk (3) bekezdésének második mondata pontosítja, hogy ugyanez az elbírálás alkalmazandó a gyermekekre, akik a kérelmezőnek a tagállamok területére érkezése után születettek, anélkül hogy átvételükkel kapcsolatban új eljárást kellene kezdeményezni.
- 32 A „Dublin III” rendelet 20. cikke (3) bekezdésének egyértelmű szövegéből következik, hogy e rendelkezés azt feltételezi, hogy a kiskorú családtagjai még mindig az e rendelet 2. cikkének c) pontja értelmében vett „kérelmezőnek” minősülnek, és ennél fogva nem szabályozza azon kiskorú helyzetét, aki azt követően született, hogy e családtagok nemzetközi védelemben részesültek egy másik tagállamban, mint amelyben a kiskorú született és családjával együtt tartózkodik.
- 33 Egyébiránt a német kormány állításával ellentétben e tekintetben nincs jelentősége annak, hogy az említett családtagok új nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak-e be ez utóbbi tagállamban, és hogy e tagállam ezeket a kérelmeket az érintett kiskorú születése előtt vagy után mint elfogadhatatlanokat elutasította-e. Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy valamely tagállam nem kérheti érvényesen egy másik tagállamtól az e rendelettel meghatározott eljárások keretében egy olyan harmadik országbeli állampolgár átvételét vagy visszavételét, aki e tagállamok közül az elsőben nemzetközi védelem iránti kérelmet terjesztett elő, miután a másik nemzetközi védelmet biztosított a részére (lásd ebben az értelemben: 2019. március 19-i Ibrahim és társai ítélet, C-297/17, C-318/17, C-319/17 és C-438/17, EU:C:2019:219, 78. pont).
- 34 Azon kérdést illetően, hogy a „Dublin III” rendelet 20. cikkének (3) bekezdése mindazonáltal analógia útján alkalmazható-e az alapügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetre, hangsúlyozni kell, hogy – amint azt a főtanácsnok az indítványának 28. pontjában lényegében megjegyezte – az olyan kiskorú helyzete, akinek családtagjai nemzetközi védelmet kérelmezők, illetve azon kiskorú helyzete, akinek családtagjai már ilyen védelemben részesülnek, nem hasonlítható össze a „Dublin III” rendelet által létrehozott rendszer kontextusában, mivel e rendelet 2. cikkének c) és f) pontjában meghatározott „kérelmező” és „nemzetközi védelemben részesülő személy” fogalmak a rendelet különböző rendelkezései által szabályozott különböző jogállásokat takarnak.
- 35 E tekintetben, és amint arra a főtanácsnok az indítványának ugyanezen pontjában rámutatott, az uniós jogalkotó ily módon különbséget tett a „Dublin III” rendelet 9. cikkében említett azon kiskorú helyzete, akinek családtagjai egy tagállamban már nemzetközi védelemben részesülnek, és az ezen rendelet 10. cikkében, illetve 20. cikke (3) bekezdésében említett azon kiskorú helyzete között, akinek családtagjai nemzetközi védelmet kérelmezők.

- 36 Az első helyzetben, amely megfelel az alapügy tárgyát képező helyzetnek, a „Dublin III” rendelet 20. cikke (3) bekezdésének az érintett kiskorúra analógia útján történő alkalmazása megfosztaná mind az érintett kiskorút, mind pedig az ezen kiskorú családtagjai számára nemzetközi védelmet nyújtó tagállamot az e rendeletben előírt mechanizmusok alkalmazásának lehetőségétől.
- 37 Közelebbről, a „Dublin III” rendelet 20. cikke (3) bekezdése második mondatának az ilyen kiskorúra analógia útján történő alkalmazása azzal a következménnyel járna, hogy a kiskorúval szemben anélkül lehetne átadásra vonatkozó határozat hozni, hogy a kiskorú tekintetében átvételi eljárás indulna. Márpedig a „Dublin III” rendelet 20. cikke (3) bekezdésének második mondatában előírt, a kérelmezőnek a tagállamok területére érkezése után született gyermeke tekintetében az átvételi eljárás megindítása alóli mentesség előfeltétele az, hogy a kiskorút bevonják a családtagjai tekintetében indított eljárásba, ennélfogva pedig az, hogy ez az eljárás folyamatban legyen, ami éppen nem áll fenn akkor, ha e családtagok egy másik tagállamban már nemzetközi védelemben részesültek.
- 38 Ezenkívül a „Dublin III” rendelet 20. cikke (3) bekezdése második mondatának analógia útján történő alkalmazásával annak lehetővé tétele, hogy a kiskorú születési helye szerinti tagállam az átvételi eljárás mellőzésével fogadjon el átadásra vonatkozó határozatot, az többek között az e rendelet 21. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében e tekintetben előírt határidő megkerülését eredményezné, és az a tagállam, amely a kiskorú születése előtt nemzetközi védelmet nyújtott a családtagoknak, ilyen átadási határozattal szembesülne, jóllehet erről nem értesült, és nem is ismerhette el az említett kiskorú nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálására vonatkozó felelősségét.
- 39 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy az uniós jogalkotó különös szabályokat írt elő arra az esetre, ha a kiskorú családtagjaira vonatkozóan indított eljárás lezárult, és e családtagok ennélfogva már nem minősülnek a „Dublin III” rendelet 2. cikkének c) pontja értelmében vett kérelmezőknek, hanem nemzetközi védelemben részesülő személyekként tartózkodhatnak valamely tagállamban. Ezt a helyzetet különösen e rendelet 9. cikke szabályozza.
- 40 A „Dublin III” rendelet 9. cikke ugyanis akként rendelkezik, hogy amennyiben a kérelmezőnek van olyan családtagja – függetlenül attól, hogy a családalapítás a származási országban történt-e – akinek tartózkodását nemzetközi védelemben részesülő személyként engedélyezték egy tagállamban, e tagállam lesz a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős, feltéve hogy az érintett személyek írásban kifejezték e kívánságukat.
- 41 Kétségtelenül – amint azt egyes érdekelt felek a tárgyaláson megjegyezték – az a körülmény, hogy a „Dublin III” rendelet 9. cikkében foglalt, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltétel alkalmazásának kifejezett feltétele az, hogy az érintett személyek írásban kifejezték e kívánságukat, kizárja e feltétel alkalmazását az ilyen irányú kívánság kifejezése hiányában. Ez a helyzet többek között akkor állhat fenn, ha az érintett kiskorú nemzetközi védelem iránti kérelmét a családjának az első tagállamból a kérelem benyújtásának helye szerinti tagállamba történő jogellenes másodlagos migrációját követően terjesztették elő. Ez a körülmény azonban semmit sem változtat azon a tényen, hogy az uniós jogalkotó e 9. cikkel olyan rendelkezést írt elő, amely pontosan az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, olyan helyzetre vonatkozik, amelyben a kérelmező családtagjai maguk már nem kérelmezők, hanem már valamely tagállam által nyújtott nemzetközi védelemben részesülnek.

- 42 Ezenkívül e rendelet 9. cikkének egyértelmű szövegére tekintettel nem lehet eltekinteni az e cikkben előírt, az érintett személyek kívánságának írásban történő kifejezésére vonatkozó követelménytől. Így a másodlagos mozgások megelőzése, amely – amint arra a Bíróság rámutatott (2019. április 2-i H. és R. ítélet, C-582/17 és C-583/17, EU:C:2019:280, 77. pont) – a „Dublin III” rendelet egyik célkitűzése, nem igazolhatja e cikk eltérő értelmezését.
- 43 Ugyanez vonatkozik a „Dublin III” rendelet 17. cikkének (2) bekezdésében előírt eljárásra, amely szerint az a tagállam, amelyben a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtották, az érdemi elsőfokú határozat meghozatala előtt bármikor megkereshet egy másik tagállamot annak érdekében, hogy a családi kapcsolatban álló személyek egyesítése céljából, humanitárius okokból vegye át a nemzetközi védelmet kérelmező személyt, amennyiben az érintett személyek írásban kinyilvánítják hozzájárulásukat.
- 44 Ilyen körülmények között, olyan helyzetben, amikor az érintett személyek nem fejezték ki írásban azon kívánságukat, hogy a kiskorú nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálásáért felelős tagállam az a tagállam legyen, amelyben a gyermek családtagjai nemzetközi védelemben részesülő személyekként tartózkodhatnak, a felelős tagállam meghatározását a „Dublin III” rendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján kell elvégezni. Így e másodlagosan alkalmazandó rendelkezésnek megfelelően, amennyiben az ezen rendeletben felsorolt feltételek alapján egyetlen tagállam sem jelölhető ki felelősként, a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért azon tagállam felelős, amelynél először nyújtottak be nemzetközi védelem iránti kérelmet.
- 45 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a „Dublin III” rendelet 20. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazható analógia útján arra a helyzetre, amelyben a kiskorú és szülei abban a tagállamban nyújtanak be nemzetközi védelem iránti kérelmeket, amelyben e kiskorú született, jöllehet a szülei már nemzetközi védelemben részesülnek egy másik tagállamban.

A második és harmadik kérdésről

- 46 Az első kérdésre adott válasza tekintettel a második és a harmadik kérdést nem szükséges megvizsgálni.

A negyedik kérdésről

- 47 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az analógia útján történő alkalmazás révén lehetővé teszi a kiskorú nemzetközi védelem iránti kérelmének elfogadhatatlankénti elutasítását, ha nem maga a kiskorú, hanem a szülei részesülnek nemzetközi védelemben egy másik tagállamban.
- 48 Emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási irányelv 33. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok nem kötelesek megvizsgálni, hogy a kérelmező a 2011/95 irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosultnak minősülhet-e, ha a kérelem e cikk értelmében elfogadhatatlannak minősül. E tekintetben az említett cikk (2) bekezdése kimerítően felsorolja azokat a helyzeteket, amelyekben a tagállamok valamely nemzetközi védelem iránti kérelmet elfogadhatatlannak tekinthetnek (2019. március 19-i Ibrahim és társai ítélet, C-297/17, C-318/17,

C-319/17 és C-438/17, EU:C:2019:219, 76. pont; 2022. február 22-i Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides [A család egysége – Már megadott védelem] ítélet, C-483/20, EU:C:2022:103, 23. pont).

- 49 Ez a kimerítő jelleg mind az utóbbi rendelkezés szövegéből, különösen az elfogadhatatlansági okok felsorolását megelőző „csak akkor” kifejezésből, mind pedig e rendelkezés céljából is következik, amely – amint azt a Bíróság már megállapította – éppen abban áll, hogy enyhítse a felelős tagállamnak a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálására vonatkozó kötelezettségét azon esetek meghatározása révén, amelyekben az ilyen kérelem elfogadhatatlannak minősül (2020. március 19-i Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal [Tomba] ítélet, C-564/18, EU:C:2020:218, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezenkívül e célra tekintettel az eljárási irányelv 33. cikkének (2) bekezdése összességében véve eltérést enged a tagállamok azon kötelezettségétől, hogy minden nemzetközi védelem iránti kérelmet érdemben megvizsgáljanak.
- 50 Az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében a tagállamok akkor minősíthetik elfogadhatatlannak a nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha a kérelmező részére más tagállam már nemzetközi védelmet biztosított. Ezt a lehetőséget különösen a kölcsönös bizalom elvének az uniós jogban, különösen pedig a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben – amelyet az Unió alkot – betöltött jelentősége magyarázza, és amelynek ez a rendelkezés az ezen irányelv által létrehozott közös menekültügyi eljárás keretében való kifejeződése (lásd ebben az értelemben: 2022. február 22-i Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides [A család egysége – Már megadott védelem] ítélet, C-483/20, EU:C:2022:103, 28. és 29. pont).
- 51 Mindazonáltal mind az eljárási irányelv 33. cikkének (2) bekezdésében szereplő felsorolás kimerítő jellegéből, mind az e felsorolásban szereplő elfogadhatatlansági okok eltérést engedő jellegéből az következik, hogy ezen irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját szigorúan kell értelmezni, és ezért nem alkalmazható olyan helyzetre, amely nem felel meg a szövegének.
- 52 Következésképpen e rendelkezés személyi hatálya nem terjedhet ki arra a nemzetközi védelmet kérelmezőre, aki maga nem részesül az említett rendelkezésben előírt ilyen védelemben. Ezt az értelmezést megerősíti az eljárási irányelv (43) preambulumbekkezdése, amely – amint arra a főtanácsnok az indítványának 40. pontjában rámutatott – pontosítja ezen elfogadhatatlansági ok alkalmazási körét annak megállapításával, hogy a tagállamok nem kötelesek érdemben vizsgálni a nemzetközi védelem iránti kérelmet, amennyiben az első menedékjogot nyújtó ország a „kérelmezőnek” menekült jogállást vagy egyéb megfelelő védelmet biztosított.
- 53 Következésképpen az alapeljárásban szereplőhöz hasonló esetben, amikor a kérelmező olyan kiskorú, akinek családtagjai egy másik tagállamban nemzetközi védelemben részesülnek, de aki maga nem részesül ilyen védelemben, e kérelmező nem tartozik az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt kivétel hatálya alá. Kérelme éppen ezért ezen az alapon nem nyilvánítható elfogadhatatlannak.
- 54 Ezen túlmenően e rendelkezés ebben a helyzetben nem alkalmazható analógia útján az elfogadhatatlanságot megállapító határozat megalapozására. Az ilyen alkalmazás ugyanis nemcsak az eljárási irányelv 33. cikkének (2) bekezdésében szereplő felsorolás kimerítő jellegét hagyná figyelmen kívül, hanem azt is, hogy az ilyen kiskorú helyzete nem hasonlítható össze egy olyan, nemzetközi védelmet kérelmező helyzetével, aki már egy másik tagállam által nyújtott nemzetközi védelemben részesül, ami kizár minden analógiát.

- 55 A fenti megfontolások összességére tekintettel a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazható analógia útján a kiskorú által valamely tagállamban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelemre, ha nem maga a kiskorú, hanem a szülei részesülnek nemzetközi védelemben egy másik tagállamban.

A költségekről

- 56 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) Egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 20. cikkének (3) bekezdését**

úgy kell értelmezni, hogy

az nem alkalmazható analógia útján arra a helyzetre, amelyben a kiskorú és szülei abban a tagállamban nyújtanak be nemzetközi védelem iránti kérelmeket, amelyben e kiskorú született, jöllehet a szülei már nemzetközi védelemben részesülnek egy másik tagállamban.

- 2) A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját**

úgy kell értelmezni, hogy

az nem alkalmazható analógia útján a kiskorú által valamely tagállamban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelemre, ha nem maga a kiskorú, hanem a szülei részesülnek nemzetközi védelemben egy másik tagállamban.

Aláírások